

delser af de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser. Da jeg haaber, at det høie Thing vil stille sig velvillig til Sagen, skal jeg anbefale Lovforslaget, som et særdeles paatrængende og nyttigt Forslag, til Thingets Velvillie, idet jeg samtidig skal foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Schlegel: Jeg havde egentlig ikke troet, at der var bleven Tale om Udvalg i denne Sag, og det foreligger jo egentlig heller ikke endnu. Jeg troede nemlig, at Sagen var saa simpel, at den uden Videre kunde fremmes. Der er kun et enkelt Punkt deri, som har vakt min Betænkelse, og det er Bestemmelsen i § 1, hvorved det forbydes „selv de ellers dertil Berettigede“, det vil sige selve Eierne af de paagældende Steder, „at optage Ederfugleæg til anden Brug end til Udrugning“. Det forekommer en Udenforstaaende helt besynderligt, at de, der eie Eggene, ikke selv have Lov at bruge og spise dem. Desuagtet vil jeg ikke komme med nogen Indvending derimod. Jeg ser, at Justitsministeriet ligeledes har havt Betænkelse eller i alt Fald Tvivl med Hensyn til dette Punkt, men har ment, at det burde tilfidesættes for det Dufte, der er paa Færerne, og som har givet sig tilkjende gjennem Lagthinget. Jeg vilde derfor egentlig ikke have reist mig, men der er en ren Ubetydelighed, jeg gjerne vil nævne, og som naturligvis vil komme frem, hvis Sagen kommer i Udvalg. Jeg vilde blot spørge, hvorledes det skal fortaas, naar det i § 4, 3die Stykke hedder: Bøderne tilfalde Stedets Fattigvæsen og Angiveren til lige Deling“. Dette er blevet fortolket lidt forskjelligt af dem, der have set paa Forslaget. Jeg antager, at Meningens dermed er, at alle de Bøder, som omhandles i § 4, skulle deles paa den angivne Maade, medens det efter Paragrafens Affattelse ser ud, som om det kun gjaldt de Bøder, der omhandles i 3die Stykke. Hvis det er Meningens, at det skal gjælde alle Bøder, hvad jeg antager, burde vel det sidste Punktum stilles som selvstændigt Membrum eller Del af Forslaget. Jeg har blot villet gjøre opmærksom derpaa. Det kan jo være, at jeg tager Feil i min Opfattelse.

Olson: Jeg har drøftet netop det samme Spørgsmaal i § 1, som den ærede sidste Taler berørte, hvorvidt Eierne af Bøerne ikke skulle være berettigede til at optage Eggene og forbruge dem. Paragrafen er imidlertid affattet saaledes, som stik netop af Hensyn til, at hvor det lyffes for en Mand at faae Ederfuglevarpene i Stand, skulde det være en Pligt for ham at afse eller overlade Andre sine Egg til Udrugning, og det vil vistnok være temmelig mange Aar, inden man kan faae saa mange Ederfugleæg, at der ikke vil blive Brug for dem til Udrugning hos Andre. — Med Hensyn til Bøderne skal jeg bemærke, at man, saa vidt jeg kan erindre, stadig er gaaet ud fra i Lagthinget, at de i det Hele skulle deles mellem Angiveren og vedkommende Fattigkasse. Paragrafen var en Smule anderledes affattet, da den kom fra Lagthinget, og jeg kan ikke nægte, at saaledes som den nu foreligger, ser det noget tvivlsomt ud, hvorvidt det er Meningens, at alle de i Paragrafen nævnte Bøder skulle deles ligeligt. Saa Grund af nogle Indvendinger, som jeg har mødt med Hensyn til dette Punkt i Lovforslaget, var det, at jeg tillod mig allerede nu, at foreslaa, at Sagen skulde gaa i et Udvalg, og eftersom der nu igjen er gjort Indvending imod dette Punkt, finder jeg det saa meget mere nødvendigt, at den kommer i Udvalg.

Formanden: Efter Forretningsordenen vil dette Spørgsmaal om Udvalg først komme for senere, naar vi have taget Bestemmelse om Lovforslagets Omgang til 2den Behandling; men det vil jo ikke vare længe.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg tillader mig at bemærke, at det maafe ved første Diekast kan forekomme besynderligt, at det skal være forbudt en Mand at tage og bruge sine egne Egg eller de Egg, som findes i hans egen Ederfuglevarp; men ved nærmere Overveielse er det dog ikke saa forhaufende, naar man tager Hensyn til, at her er Spørgsmaalet om en Fredningsbestemmelse. Ved Fredningsbestemmelser er det jo i det Hele ikke noget Uædvanligt, at det forbydes en Mand at ødelægge sine egne